

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
3 У 11588/10(2009)
19.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: мр.Јадранке Ињац, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Биљане Тамбурковски Баковић, чланова већа, са судским саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Министарства одбране Републике Србије, Секретаријата Министарства, Дирекције за имовинско-правне послове у Београду, Светозара Марковића 21, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења туженог органа 07 број 465-02-00068/2007 од 03.08.2009. године, уз учешће заинтересованог лица А.А. из ..., ул., у предмету поништаја решења о експропријацији, у нејавној седници већа одржаној дана 19.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинске, грађевинске и инспекције послове – Одсек за имовинско-правне послове Општине Раковица бр. 465-2/2008-VII од 28.03.2008. године, којим је у ставу првом диспозитива решења поништено решење Секретаријата за финансије НО града Београда Посл.бр. 3261/58 од 22.07.1958. године и то у ставу I тачка б, којим је експроприсано у корист друштвене својине Државе ФНРЈ – за потребе Војне поште 2280-27 у Београду, земљиште у површини од 22020,30 м² – кат. парцела ..., уписана у ЗКУЛ ..., КО ..., власништво Б.Б. из ...; у ставу другом диспозитива првостепеног решења одлучено је да имовинско-правне односе између корисника експропријације и правних следбеника ранијег сопственика у вези повраћаја исплаћене накнаде решава надлежни суд и у ставу трећем диспозитива првостепеног решења да се по правоснажности решење достави Републичком

геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Београд, ради укњижбе.

У тужби поднетој Врховном суду Србије, тужилац оспорава законитост решења туженог органа сматрајући да су приликом његовог доношења погрешно примењене одредбе Закона о општем управном поступку и одредбе Закона о експропријацији. Истиче да тужени орган није ценио наводе жалбе који се односе на релевантне околности и нејасно је на основу чега тужени тврди да се из доказа који су достављени уз допуну жалбе не налази к.п. ... КО ..., кад је заступник тужиоца указао туженом органу да је у конкретном случају дошло до неслагања у идентификацији експроприсаних катастарских парцела а погрешна примена материјалног права и то одредбе члана 36. став 3. Закона о експропријацији се огледа у томе што у конкретном случају није било места његовој примени, јер је тужилац у прилог тврдње да је на спорној катастарској парцели формиран војни комплекс, доставио обимну материјално-правну документацију. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице, А.А. је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова 01.01.2010. године, на основу чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и чл. 29. ст. 1. и чл. 90. ст. 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио:

Тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење јер је у првостепеном поступку, без повреда правила поступања, на правилно утврђено чињенично стање, правилно примењено материјално право. Првостепено решење од 28.03.2008. године донето је у поновном поступку, у складу са примедбама другостепеног органа. У поновном поступку је утврђено да је део накнаде одређен 22.08.1958. године а део током 1961. године, да је накнада за експроприсану катастарску парцелу број ... у целости исплаћена 1961. године. Налазом вештака констатовано је да на предметном земљишту није извршена никаква изградња а имајући у виду да је од дана одређивања накнаде до дана доношења првостепеног решења прошло више од 45 година, првостепени орган закључује да је несумњиво испуњен услов да корисник експропријације у року од три године од дана правоснажности одлуке о накнади није извео радове на изградњи објекта ради чије је изградње извршена експропријација. Стога је по оцени Управног суда правилно одбијена жалба изјављена на првостепено решење

јер је првостепени орган на потпуно утврђено чињенично стање, правилно одлучио да су испуњени услови за примену одредбе члана 36. став 3. Закона о експропријацији (“Сл. гласник РС” бр. 49/95) којом је прописано да ће се на захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности, правоснажно решење о експропријацији поништити или изменити, ако корисник експропријације у року од три године од правоснажности одлуке о накнади није извршио, према природи објекта, знатније радове на објекту ради чије је изградње извршена експропријација.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 41. ст. 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” бр. 46/96), који се примењује на основу одредбе чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.11.2010. године 3 У 11588/10 (2009)

Записничар
Љиљана Петровић,с.р.

Председник већа-судија
мр Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈТ/КО